

förda budskap, men det är just denna hans snabbhet i uppfattningen som gör, att han i alla fall svarar:

— Javisst — och ni kan fullt och fast lita på mig, herr kaptenlöjtnant.

— Tack, svarar Weddingen och tillägger:

— Vi tyskar ha fått lida smälek nog för »konungens rock» och alla köpenickiader den dragit med sig — ny lyster mig se, om inte engelsmän gå lika lätt i fällan.

Traebert bugar och svarar:

— Högst antagligt göra de det, herr kaptenlöjtnant — när skola vi börja?

— Genast, utbrister Otto Weddingen, låt oss undersöka förrådet. Köster, eldaren, är ju kunnig i nålens och trädens vetenskaper, eller hur?

— Ja, Köster är duktig i skradderikonsten, svarar Traebert.

— Gott — styr om, att ni får upp en flaggstång till nödtorft, Traebert, och kom sedan ned till mig i garderoben. —

— Garderoben, herr kaptenlöjtnant?

— Ja, garderoben. Jag går dit nu, svarar Weddingen och stiger ned genom tornet lämnande Traebert att utföra ordern om flaggstången.

Överstyrmannen tager sig en funderare — han begriper ännu intet — och ser sig om efter något, som kan användas till detta ändamål.